

telserne. — Endringsforslaget under Nr. 116 vedrører uforudsete Udgifter. Der er ikke nogen Modstand fra Udvalgets Side mod, at den Omflytning finder Sted, som her er forlangt. Ministeren har nemlig ønsket, at en Udgift, der er afholdt paa Kontoen „uforudsete Udgifter“ til Assistance for Bygningsvæsenet, nemlig til Tegnere og Skrivere, ialt 1,920 Kr., skulde flyttes til Konto C. V. under „stadige Folk til fast Gjerning“. Det har man ikke Noget imod; men derefter tilspies i Anmærkningerne, at man derigennem vil komme Noget ned mod, hvad der ifjor blev bevilget. Jeg skal ikke sige, at det er urigtigt, hvad der staar i Anmærkningerne herom, tværtimod, det er fuldstændigt rigtigt, men jeg tør overhovedet sige som en Kompliment til Marineministeriet, at det har et stort Talent til, uden at fordreie en eneste Smule af Sandheden — det følger af sig selv — at fremstille Forhøitelser, som om det var Besparelser. Der hører virkelig ikke ringe Opmærksomhed til efterhaanden at komme efter det; her er i Birkelig-heden Tale om en Forhøitelse af 520 Kr., men naar man læser Bemærkningerne, tror man, at man kommer ikke saa ganske lidt ned i Forhold til ifjor. Det kunne vi imidlertid ikke lade os bedære af, og derfor foreslaa vi at nedsætte Summen til det, den var tidligere, hvorimod vi med Hensyn til Omflytningen ikke have nogen Indvending at gjøre. — Endringsforslaget under Nr. 117 vedrører ligeledes en Nedsættelse i Værksted- og Driftsomkostninger. Der er fordret eller ønsket en Forhøitelse af 500 Kr. til Løsning og Bessigtigelse af Materiale; men der er ikke anført anden Grund dertil, end at man har fundet det nødvendigt. Da Marineministeriet ellers, naar det virkelig gjælder om at faae noget nødvendigt sat igennem, er istand til at give meget gode Grunde for sine Forslag, antage vi, at det, naar Ministeriet ikke kan sige Andet, end at det er fundet nødvendigt, ikke er saa overdreven nødvendigt, ikke presserende nødvendigt og vil i ethvert Tilfælde vel kunne opfattes. — Endringsforslagene under 118 og 119 vedrørende Arbeidskraft paa Arsenalet og begrundet paa forsøgt Krav til Pasning af Haandstvedeaaaben og Bagladevaaben formedelst det komplicerede Maskineri og til Forbedring af Træaffutager paa Sixtus har Flertallet ikke fundet sig foranlediget til at gaa ind paa. Man har ment, at man kunde hjælpe sig med det, man hidtil havde paa den Konto. Det er væsentlig finansielle Hensyn, der holde tilbage, og da jeg tror, at Marineministeriet i det Hele taget maa indrømme, at der ikke paa § 23 er ffet nogen væsentlig Nedsættelse, som kan være Marinen særlig ubehagelig — tværtimod er der set ikke saa lidt gennem Jingle med den store Stigen af Bevillingerne i de senere Aar og viist ikke saa lidt Impobkommen paa enkelte Punkter —

ville saadanne smaa Punkter neppe møde nogen Modstand fra den høitærede Ministers Side. Særlig skal jeg bemærke, at Forbedringen af disse Træaffutager ikke er meget paatrængende, dels er der allerede nu en Sum til Raadighed, der er noget mindre end den, der forlanges, og dels skydes der fra disse Affutager, saavidt jeg veed, kun med løst Krudt; da det er et Salutbatteri, er der ikke nogen Fare for Landets eller Hovedstadens Selvstændighed derved, at vi negte denne Sum. Det er en Sag, der ikke har nogen Interesse for Forsvaret. — Egnende Grunde have vi til vor Modstand mod Anstiftelsen af Værktøimaskiner, som ere foreslaaede negtede under Nr. 120; da det ganske vist kan være et Skøn, om man nu eller senere skal anskaffe saadanne, lader der sig væsentlig ikke anføre andre Grunde mod Nedsættelsen end finansielle. Jeg kan overhovedet ikke negte, at Marineministeriet er meget skarpsindigt i at fremstille alle de Grunde, der maatte føre til Forhøitelse af Bevillingerne paa Grund af det nye komplicerede Skytz og paa Grund af Pantser- og Dampskibes Indførelse istedet for Seilskibe; men vi mærke ikke den samme Skarpsindighed til at finde Nedsættelser paa Grund af, at Seilskibene tage af og de Besparelser, som deraf maatte kunne følge. Jeg skal ikke rette nogen Behreidelse mod Marineministeriet; men den høitærede Minister vil indrømme, at vi ere coullante baade paa dette og andre Omraader. — Under Nr. 121 har Udvalgets Flertal modsat sig Ansættelsen af en Betjent i Nyboder; det er en Foranstaltning, som væsentlig er motiveret ved Trangen til en Skriver. Det er ingen Betjent, man ønsker, men Kommandantflabets Politiasistent har Trang til en Skriver, og for at faae denne Skriver, foreslaar han at ansætte en Betjent til, som baade skal være Betjent og Skriver. Da Betjentens Antal er 8, og dette Antal er normeret i 1856, og det af de Dplysninger, der ere meddelte, ikke kan ses, at der er nogen tvingende Grund til at forøge disses Antal — Nyboders Areal er jo blevet indskrænket ikke saa lidt siden den Tid — har Udvalgets Flertal ikke troet at kunne gaa ind paa dette Forslag. — Forslaget under Nr. 122 om Forhøitelse af Honorar til de militære Lærere ved Officersskolen har Udvalget modsat sig. Det er et gammelt Forslag, som Thinget er bekendt med fra tidligere Tid af, og som da er blevet negtet. — Ligeledes har man ikke fundet Anledning til at gaa ind paa en Forhøitelse af Lønningen til Inspektøren ved Officersskolen. Den nuværende Lønning er 600 Kr. Der anføres som Grund derfor i Motiverne, at, hvis man, dengang Lovforslaget blev forelagt, havde vidst, at det var rimeligt at give en høiere Lønning, vilde man have foreslaaet det. Men en saadan Fortrydelse tror jeg ikke er tilstrækkelig, navnlig naar man tager Hensyn til, at vedkommende Embedsmand kun har tjent Staten i 10 Aar. —